

12.8.2010

Dnro 537/4/10

Ratkaisija: Oikeusasiamies Petri Jääskeläinen

Esittelijä: Oikeusasiamiehensihteeri Pasi Pölönen

KÄRÄJÄOIKEUDEN SÄHKÖPOSTIJÄRJESTELMÄN ENGLANNINKIELINEN VIRHEILMOITUS

1 KANTELU

Kantelija pyysi 10.2.2010 päivätyssä kirjeessään eduskunnan oikeusasiamiestä tutkimaan Savonlinnan kärjäoikeuden notaarin menettelyä riita-asiassa. Kantelija oli hakenut asiamiehen ominaisuudessa riita-asian asianosaisen puolesta 23.11.2009 kärjäoikeudelta valitusmääräajan pidennystä. Kärjäoikeus päätti 25.11.2009, että valitusmääräaika pidennetään 15.1.2010 saakka. Kantelija lähetti valituksen 14.1.2010 sähköpostitse osoitteeseen savonlinna.ko@oikeus.fi, mikä osoite ilmeni kantelijalle kärjäoikeudesta lähetetystä kirjeestä. Kantelun mukaan hän sai sähköpostiinsa englanninkielisen kuittauksen, joka ilmoitti suomen kielellä ainoastaan sen, että sähköpostista oli poistettu ylimääräiset rivinsiirrot.

Kantelija tiedusteli asiaa Savonlinnan kärjäoikeudesta helmikuussa 2010, jolloin hän sai tietää, että sähköposti ei ollut tullut perille, koska kärjäoikeuden sähköpostiosoite oli muuttunut vuodenvaihteessa. Kantelija tiedusteli kärjäoikeuden notaarilta, miksi kantelijan kärjäoikeudesta marraskuussa 2009 saamassa kirjeessä oli mainittu vain kärjäoikeuden vanha sähköpostiosoite. Notari ilmoitti, että tuossa vaiheessa kärjäoikeuden uutta sähköpostiosoitetta ei vielä ollut tiedossa.

---

3 RATKAISU

3.1 Taustatietoja

Kärjäoikeusverkosto uudistui 1.1.2010 lukien. Sen yhteydessä aikaisemmin itsenäisenä kärjäoikeutena toiminut Savonlinnan kärjäoikeus yhdistyi osaksi uutta Etelä-Savon kärjäoikeutta. Samalla kärjäoikeuksien sähköisinä yhteystietoina olleet sähköpostiosoitteet muuttuivat; Savonlinnan kärjäoikeuden entinen sähköpostiosoite savonlinna.ko@oikeus.fi muuttui osoitteeksi etela-savo.ko@oikeus.fi.

Etelä-Savon kärjäoikeuden Savonlinnan kansliasta 15.2.2010 saadun tiedon mukaan kantelijan valitus riita-asiassa saapui kärjäoikeuteen 3.2.2010. Kärjäoikeuden tuomio on mukaan lainvoimainen, koska valituksen on katsottu saapuneen myöhässä, kun valitusta ei ollut saapunut määräaikaan mennessä.

3.2

Oikeusohjeita

Oikeudenkäymiskaaren 25 luvun 11 §:n 1 momentin mukaan kun tyytymättömyyden ilmoitus on tehty ja hyväksytty, on asianosaiselle annettavaan kärjäoikeuden ratkaisun jäljennökseen liitettävä valitusosoitus. Pykälän 2 momentin mukaan valitusosoituksessa on mainittava muutoksenhakutuomioistuinin sekä valitusajan päättymispäivä. Siinä on selostettava säännökset valituksen perille ajamisesta sekä valituskirjelmän sisällöstä ja liitteistä.

Oikeudenkäymiskaaren 25 luvun 11 §:n 3 momentin mukaan jos valitusosoitus on virheellinen eikä virhe ole ollut selvästi havaittavissa, valitusta ei tämän vuoksi jätetä tutkimatta, jos valittaja on noudattanut joko osoitusta tai mitä asiasta on säädetty.

Oikeudenkäymiskaaren 25 luvun 13 §:n 1 momentin mukaan jos muutosta ei laillisen esteen vuoksi tai muusta hyväksyttävästä syystä voida hakea määräajassa, kärjäoikeus asettaa hakemuksesta uuden määräajan muutoksenhakua varten. Pykälän 2 momentin mukaan uutta määräaikaa on pyydetävä ennen alkuperäisen määräajan päättymistä kärjäoikeudelta kirjallisella hakemuksella. Hakemukseen on liitettävä selvitys hakijaa kohdanneesta esteestä tai muusta hakemuksen perusteena olevasta syystä.

Oikeudenkäymiskaaren 31 luvussa säädetään niin sanotusta ylimääräisestä muutoksenhausta. Luvun 17 §:n mukaan sille, joka laillisen esteen vuoksi ei ole voinut määräajassa ilmoittaa tyytymättömyyttään tahi hakea muutosta tai takaisinsaantia taikka ryhtyä muuhun toimeen oikeudenkäynnissä taikka joka muutoin esittää anomuksensa tueksi erittäin painavia syitä, voidaan hakemuksesta palauttaa menetetty sellainen määräaika.

Oikeudenkäymiskaaren 31 luvun 18 §:n 1 momentin mukaan menetetyn määräajan palauttamista on haettava kirjallisesti 30 päivän kuluessa 17 §:ssä tarkoitetun esteen lakkaamisesta ja viimeistään vuoden kuluessa siitä päivästä, jona määräaika päättyi. Pykälän 2 momentin mukaan hakemus tehdään hovioikeudelle, jos hakemus koskee määräajan palauttamista toimenpiteen tekemiseksi kärjäoikeudessa tai muutoksen hakemiseksi sen ratkaisuun. Muussa tapauksessa hakemus tehdään korkeimmalle oikeudelle. Hakemus tehdään korkeimmalle oikeudelle myös silloin, kun hakemus koskee asiaa, jossa kärjäoikeuden ratkaisuun haetaan muutosta suoraan korkeimmalta oikeudelta.

Eräiden asiakirjain lähettämisestä tuomioistuimille annetun lain (248/1965) 6 §:n 2 momentin mukaan asiakirjan toimittaminen postitse tai lähetin välityksellä tapahtuu asianomaisen omalla vastuulla.

Myös tuomioistuihin sovellettavan sähköisestä asioinnista viranomais-toiminnassa annetun lain (13/2003) 5 §:n 1 momentin mukaan viranomaisen, jolla on tarvittavat tekniset, taloudelliset ja muut valmiudet, on niiden rajoissa tarjottava kaikille mahdollisuus lähettää ilmoittamaansa sähköiseen osoitteeseen tai määritellyyn laitteeseen viesti asian vireille saattamiseksi tai käsittelemiseksi.

Sähköisestä asioinnista viranomaistoiminnassa annetun lain 7 §:n 1 momentin mukaan viranomaisen tulee sopivalla tavalla ilmoittaa sähköisessä asioinnissa käytettävät yhteystietonsa. Viranomaisen on lain 12 §:n 1 momentin mukaan viipymättä ilmoitettava sähköisen asiakirjan vastaanottamisesta lähettäjälle. Ilmoitus voidaan toimittaa tietojärjestelmän välityksellä automaattisena kuittauksena tai muutoin.

Vastaanottamisesta ilmoittaminen ei vaikuta asian käsittelyn edellytyksiin, joista säädetään erikseen. Muutoin viranomaisasiointiin sovelletaan 3 §:n 1 momentin mukaan mitä muun muassa asian käsitte-

lyssä käytettävästä kielestä ja asian käsittelystä säädetään.

Hallituksen esityksessä 17/2002 vp on viitattu lain 12 §:n osalta tuolloin voimassa olleeseen sähköisestä asioinnista hallinnossa annetun lain 24 §:ään ja viimeksi mainittua lakia koskeneeseen hallituksen esitykseen (HE 153/1999 vp.). Mainituissa 24 §:ssä säädettiin vastaavasti viranomaisille kuuluvasta velvoitteesta huolehtia sähköisen asiakirjan vastaanottamisesta ilmoittamisesta kuin nyt voimassa olevassa 12 §:ssä.

Viimeksi mainituissa hallituksen esityksessä todettiin, että tällainen sääntely oli tarpeen sähköisen asioinnin riskien pienentämiseksi. Edelleen esityksessä tuotiin esiin, että asiakirjan vastaanottamisesta ilmoittaminen oli tärkeää siksi, että jos ilmoitusta ei tule kohtuullisen ajan kuluessa, asiakirjan lähettäjä voi päätellä, ettei asiakirja ole mennyt perille ja ryhtyä tarvittaviin toimiin, kuten viranomaisen yhteystiedon oikeellisuuden varmistamiseen. Tämä oli tärkeää erityisesti, koska viestin lähettäjä toimittaa sähköisen viestinsä viranomaiselle omalla vastuullaan. Hallituksen esityksen (HE 17/2002 vp.) mukaan vastaanottoilmoitus tulisi pyrkiä järjestämään automaattisena toimintona. Viranomaisen harjoittamassa on kuitenkin, käytetäänkö jotain muuta ilmoitustapaa tai yhdistetäänkö automaattiseen ilmoitukseen myös muuta informaatiota viranomaisen toiminnasta.

Korkein oikeus on ennakkoratkaisussaan KKO:2005:3 täsmentänyt, että sähköisen asiakirjan lähittäjän oma vastuu tarkoittaa muun muassa sitä, että viesti lähetetään oikeaan aikaan oikeaan osoitukseen asianmukaisilla välineillä.

Oikeus suomen ja ruotsin kielen käyttöön viranomaisessa on turvattu perusoikeutena perustuslain 17 §:ssä, jonka 2 momentin mukaan jokaisen oikeus käyttää tuomioistuimessa ja muussa viranomaisessa asiassaan omaa kieltään, joko suomea tai ruotsia, sekä saada toimituskirjansa tällä kielellä turvataan lailla. Julkisen vallan on saman lainkohdan mukaan huolehdittava maan suomen- ja ruotsinkielisen väestön sivistyksellisistä ja yhteiskunnallisista tarpeista samanlaisten perusteiden mukaan. Tarkemmat säännökset yksilön kielellisistä vähimmäisoikeuksista ovat kielilain 2 §:n 3 momentin mukaan viranomaisen voi kuitenkin antaa parempaa kielellistä palvelua kuin kielilain edellytetään.

Kielilain 23 §:n 1 momentin mukaan viranomaisen tulee toiminnassaan oma-aloitteisesti huolehtia siitä, että yksityishenkilön kielelliset oikeudet toteutuvat käytännössä.

Kielilain 32 §:n 1 momentin mukaan valtion ja kunnallisen viranomaisen yleisölle suunnatussa tiedottamisessa on kaksikielisessä kunnassa käytettävä suomen ja ruotsin kieltä. Saman pykälän 2 momentin mukaan kaksikielisen viranomaisen ilmoitukset, kuulutukset ja julkipanoset sekä muut yleisölle annettavat tiedotteet tulee antaa suomen ja ruotsin kielellä. Säännöksen perusteluiden (HE 92/2002 vp.) mukaan tiedottamisella tarkoitetaan yleisölle, ei yksityiselle, annettavaa tietoa.

Yleisölle tarjottavien verkkopalveluiden laadulle määriteltyjen laatukriteereiden (Julkisten verkkopalvelujen laatukriteerit, VM:n työryhmämuistio 8/2004) mukaan kaksikielisen viranomaisen on huolehdittava siitä, että muun muassa palvelun sisältö, käyttöliittymä, haut ja vuorovaikutukselliset osiot toimivat suomeksi ja ruotsiksi. Edelleen verkkopalvelun osoite, viranomaisen nimi ja yhteystiedot tulisi suositusten mukaan olla sekä suomeksi että ruotsiksi.

Olen 9.5.2008 antamassani päätöksessä (dnro 2575/4/06) katsonut, että viranomaisen ilmoitettava asian vireillepanoon, käsittelyyn tai päätöksen tiedoksiantoon liittyvän sähköisen viestin vastaanottamisesta lähittäjälle tämän käyttämällä kielellä. Sikäli kuin ilmoitus lähetetään automaattisena toimintona ennen kuin kukaan on vielä tosiasiallisesti perehtynyt siihen, kummalla kansalliskielellä saa-

punut viesti on laadittu, ilmoituksessa on kaksikielisissä viranomaisissa käytettävä molempia kansalliskieliä.

3.3

Selvitysten sisältö

Oikeusministeriön oikeushallinto-osaston 23.4.2010 päivätyssä selvityksessä ja lausunnossa on muun muassa selostettu vuoden 2010 alusta voimaan tulleiden käräjäoikeusuudistusten oikeushallinnon tietotekniikkaan edellyttämiä muutoksia ja niiden valmistelua. Kaikkiin käräjäoikeuksiin on lähetetty 11.9.2009 ohje muuttaa virastopostin automaattikuittauksia niin, että se kertoo sähköpostiosoitteen muuttuvan 1.1.2010 lukien. Käräjäoikeusuudistuksen yhteydessä ei ole ollut käytössä toimintoa, jossa vanhoihin sähköpostiosoitteisiin lähetetyt viestit ohjautuisivat automaattisesti uusiin virastopostiosoitteisiin. Uusien sähköpostiosoitteiden voimaantulon jälkeen vanhaan osoitteeseen viestin lähettänyt on saanut virheilmoituksen, jossa on todettu, ettei osoite ole enää voimassa. Tämä virheraportti on lähetetty englanninkielisenä. Oikeushallinnon tietotekniikkakeskuksen palveluntoimitajalta saaman tiedon mukaan tämä on ollut tuolloin käytävissä ollut vaihtoehto. Lausunnon mukaan oikeushallinnon tietotekniikkakeskus selvittää, voidaanko virheraportti tulevaisuudessa lähettää myös suomeksi ja ruotsiksi.

Notaari kertoi käräjäoikeuden myöntäneen 25.11.2009 käsillä olevassa asiassa määräjän pidennystä valituksen tekemistä varten 15.1.2010 saakka. Käräjäoikeus ei tuolloin ilmoittanut asianosaiselle, että viraston sähköpostiosoite tulee vuoden 2010 alussa muuttumaan. Tämän notaari kertoi johtuneen siitä oletuksesta, että vanhaan sähköpostiin lähetetyt viestit ohjautuisivat vuoden 2010 alussa automaattisesti uuteen sähköpostiosoitteeseen.

Etelä-Savon (entisen Savonlinnan) käräjäoikeuden lausunnossa on todettu, että käräjäoikeudessa on asiakirjaa lähetettäessä erikseen lisätty uudet yhteystiedot, kun on ollut mahdollista, että siihen liittyvä vastaus saatetaan lähettää käräjäoikeuteen vasta vuodenvaihteen 2009/2010 jälkeen. Käräjäoikeudessa on ollut virastopostin automaattikuittauksessa sähköpostiosoitteen muutoksesta ilmoittava tiedote käytössä jo 16.11.2009 lukien. Näin ollen kantelija on määräjän pidennyspyynnön 23.11.2009 lähettäessään saanut Savonlinnan käräjäoikeudelta vastaanottokuittauksen, jossa on ilmoitettu sähköpostiosoitteen muuttumisesta 1.1.2010 alkaen.

Oikeusministeriön oikeushallinto-osasto kertoi lausunnossaan, että käräjäoikeusuudistuksen tietoteknisten toimenpiteiden suorittamisesta vastasi Oikeushallinnon tietotekniikkakeskus. Oikeusministeriö katsoi, että käräjäoikeusuudistuksen aiheuttamista yhteystietomuutoksista tiedottamiseksi on ryhdytty riittäviin toimenpiteisiin. Oikeusministeriön tiedossa ei ole, että sovellettu järjestely olisi aiheuttanut ongelmia muissa kuin tässä tapauksessa. Oikeusministeriö kiinnitti huomiota myös siihen, että sähköisestä asiointista viranomaistoiminnassa annetun lain mukaan vastuu sähköisen viestin perillemenosta on viestin lähettäjällä. Oikeusministeriö katsoi kysymyksessä olevan tilanteen, jossa olisi oikeudenkäymiskaaren 31 luvun ylimääräistä muutoksenhakua koskevien säännösten mukaisesti mahdollista hakea menetetyn määräjän palauttamista.

Oikeushallinnon tietotekniikkakeskus katsoi lausunnossaan, että kun kantelija haki marraskuussa 2009 sähköpostitse määräjän pidennystä valituksen tekemiselle, on hän saanut viestiin kuittauksen, jossa on kerrottu käräjäoikeuden uudet yhteystiedot 1.1.2010 lukien. Lausunnon mukaan, kun kantelija on tammikuussa 2010 lähettänyt sähköpostia vanhalla osoitteella, on hän saanut lausuntoon oheistetun mallisen virheilmoituksen, koska osoite savonlinna.ko@oikeus.fi ei ollut enää voimassa. Lausuntoon oheistettu viesti on kokonaisuudessaan englanninkielinen.

3.4

Kannanotto

Selvityksen mukaan kantelija on saanut 23.11.2009 lähettämäänsä sähköpostiviestiin vastaanotto-kuittauksen, jossa on ilmoitettu sähköpostiosoitteen muuttumisesta 1.1.2010 lukien. Selvityksen mukaan käräjäoikeus ei 25.11.2009 antamassaan päätöksessä, jossa se myönsi kantelijalle valitusmäärääjän pidennyksen 15.1.2010 saakka, erikseen ilmoittanut vuodenvaiheessa voimaan tulevasta uudesta sähköpostiosoitteesta.

Viimeksi mainituin osin asiassa näyttäisi olevan kyse jonkinlaisesta käräjäoikeuden sisäisen tiedonkulun puutteesta sikäli, että notaari ei näytä olleen tietoinen käräjäoikeudessa runsas viikko sitten käyttöön tulleesta virastosähköpostin automaattisesta kuittausjärjestelmästä, joka ilmoittaa 1.1.2010 voimaan tulevan sähköpostiosoitteen. Selvityksen valossa järjestelmä on lähettänyt kantelijalle tällaisen ilmoituksen hänen 23.11.2009 sähköpostiinsa.

Asiassa on mahdollista, että kantelija ei ole havainnut uutta osoitetietoa vastaanottokuittauksesta. Totean, että lain mukaan vastuu sähköisen viestin perillemenosta on joka tapauksessa viestin lähettäjällä. Katson, että asiassa ei ole tullut ilmi sellaista virheellistä menettelyä, joka edellyttäisi oikeus-asiamiehen toimenpiteitä. Totean selvytyksen vuoksi, että tämä ei ole kannanotto kantelijan käytettävissä olevan ylimääräisen muutoksenhaun menestymisen mahdollisuuksiin.

Asiassa on kuitenkin arvostelulle altista se, että sähköpostijärjestelmä on reagoinut kantelijan vuoden 2010 puolella käräjäoikeuden vanhaan sähköpostiosoitteeseen lähettämään viestiin ainoastaan englanninkielisellä virheraportilla. Tämän raportin sisältö ilmenee oikeushallinnon tietotekniikkakeskuksen lausunnosta.

Totean, että Etelä-Savon lausunnossa kerrottu ja lausuntoon oheistettu virheraportti käräjäoikeudesta 16.3.2010 testaustarkoituksessa omaan vanhaan ja käytöstä poistettuun sähköpostiosoitteeseen ei käsitykseni mukaan osoita sitä, että kantelija olisi saanut suomen- tai ruotsinkielistä virheraporttia, jossa olisi selvästi sanottu, että sanomaa ei ole toimitettu vastaanottajalle savonlinna.ko@oikeus.fi. Tämä johtuu siitä, että oikeushallinnon tietotekniikkakeskuksesta 10.6.2010 puhelimitse saadun tiedon mukaan käräjäoikeuden Notes-järjestelmästä lähetetty sähköposti kulkee eri palvelimien kautta kuin tuomioistuinlaitoksen ulkopuolelta lähetettävät sähköpostit. Toimitusvirheraportit – ja niiden kieli – näyttää siis riippuvan siitä, mistä osoitteesta sähköposti on lähetetty. Saamani tiedon mukaan Notes-palvelin tutkii Notes-järjestelmän kautta lähetettävän viestin lähettäjätiedot vain oikeusministeriön sisäisestä osoitekirjasta.

Oikeushallinnon tietotekniikkakeskus on ilmoittanut selvittävänsä, voidaanko virheraportti tulevaisuudessa antaa myös suomeksi ja ruotsiksi. Oikeusministeriö totesi lausunnossaan, että virheraportin sisällön muuttamismahdollisuuksien selvittämiseksi on ryhdytty toimenpiteisiin. Näiltä osin totean omana käsityksenäni seuraavan.

Tässä tapauksessa kantelija on saanut englanninkielisen ilmoituksen sähköpostiinsa sen jälkeen, kun hän lähetti sähköpostin 14.1.2010 eli jatkettun valitusmäärääjän toiseksi viimeisenä päivänä. Ottaen huomioon sen, että sähköinen asiointi tapahtuu lähettäjän vastuulla, voitaisiin tällaisen viestin saamisen katsoa perustelevan sitä, että viestin lähettäjä tarkistaisi viestin perillemenon käräjäoikeudesta. Nähdäkseni virheraportin vieras kieli on kuitenkin otettava huomioon kielellisten oikeuksien ja hyvän hallinnon toteutumisen kannalta.

Hyvän hallinnon perusteista säädetään hallintolain (434/2003) 2 luvussa. Lakia koskevan hallituksen

esityksen mukaan (HE 72/2002) esityksen tarkoituksena on säätää sellaisista hyvää hallintoa ilmentävistä laadullisista vaatimuksista, joiden on katsottu kuuluvan perustuslain 21 §:n 2 momentin lainsäädännöllisen toimeksiannon alaan.

Hallintolain 7 §:n mukaan asiointi ja asian käsittely viranomaisessa on pyrittävä järjestämään siten, että hallinnossa asioiva saa asianmukaisesti hallinnon palveluita ja viranomainen voi suorittaa tehtävänsä tuloksellisesti (palveluperiaate ja palvelun asianmukaisuus). Hallintolakia koskevan hallituksen esityksen yksityiskohtaisten perustelujen (HE 72/2002 s. 56) mukaan asiointilla tarkoitetaan kaikkia julkisen tehtävän hoitamiseen liittyvien palvelujen käyttöä.

Virheilmoituksen automaattista lähettämistä vanhentuneeseen osoitteeseen lähetettävään sähköpostiin voidaan mielestäni pitää yleisölle annettavana tiedotteena. Näin voidaan mielestäni katsoa, vaikka ilmoitus lähetetäänkin yhdelle henkilölle kerrallaan (ks. edellä mainittu päätökseni dnro 2575/4/06). Tieto siitä, että sähköposti ei ole mennyt perille, on hallinnossa ja tuomioistuimissa asioivalle keskeinen kysymys, joissain tapauksissa jopa oikeusturvakysymys. Näkemykseni mukaan myös sähköpostin virheilmoitukseen tulee soveltaa kielilakia (423/2003). Kielilain 32 §:n 2 momentin mukaan kaksikielisen viranomaisen muun muassa yleisölle annettavat tiedotteet tulee antaa suomen ja ruotsin kielellä.

Asian arvioinnissa voidaan ja nähdäkseni tulee ottaa huomioon myös neuvontaa sekä asiointia koskeviin kysymyksiin ja tiedusteluihin vastaamista koskeva hallintolain (434/2003) 8 §. Myös tällaisessa neuvonnassa on hallintolain 9 §:n mukaan käytettävä ymmärrettävää kieltä. Yksinomaan englannin kielen käyttäminen ei selvästikään täytä tätä vaatimusta ottaen huomioon, että perustuslain 17 §:n 1 momentin mukaan Suomen kansalliskielet ovat suomi ja ruotsi.

Laillisuusvalvonnassa on vakiintuneesti katsottu, ettei tietojärjestelmiin liittyvillä syillä voida perustella poikkeamista hyvän hallinnon viranomaismenettelylle asettamista vaatimuksista. Viranomaisten tulisi tietojärjestelmiä kehittäessään ja käyttäessään kiinnittää huomiota myös siihen, että järjestelmät mahdollistavat hyvän hallinnon turvaavat toimintatavat.

Edellä esittämilläni perusteilla pidän kielilain ja hallintolain vastaisena sitä, että käräjäoikeusuudistuksen johdosta lakanneisiin käräjäoikeuksien aikaisempiin sähköposteihin on lähetetty virheilmoitus vain englanniksi.

Oikeushallinnon tietotekniikkakeskuksesta 24.6.2010 puhelimitse saadun tiedon mukaan suomen- ja ruotsinkieliset virheilmoitukset saadaan käyttöön kesällä 2010.

4

TOIMENPITEET

Saatan edellä kohdassa 3.4 esittämäni käsitykset oikeusministeriön ja Oikeushallinnon tietotekniikkakeskuksen tietoon.

Pyydän oikeusministeriötä ilmoittamaan minulle 29.10.2010 mennessä, mihin toimenpiteisiin päätökseni mahdollisesti on antanut aihetta.

Totean lopuksi, että kantelussa esille tullut tilanne käräjäoikeuden sähköpostiosoitteen muuttumisesta kesken valitusmääräajan on poikkeuksellinen. Kantelijalla on mahdollisuus hakea menetetyn määräajan palauttamista oikeudenkäymiskaaren 31 luvussa säädetysti. Kuten edellä olen todennut, minulla ei ole mahdollisuuksia arvioida tällaisen hakemuksen menestymisen mahdollisuuksia.